

La intromissió judicial espanyola en els afers catalans continua

written by Llorenç Prats | 23 de setembre de 2022

El Parlament de Catalunya va decidir, per àmplia majoria, aprovar la Llei 8/2022 sobre l'ús i l'aprenentatge de les llengües oficials en l'ensenyament no universitari. Ara està en vigor però va ésser un cop dur haver de regular l'ús del castellà quan no és la llengua pròpia de Catalunya. Una llengua imposada violentament. Tot i així es va fer.

Els criteris per aplicar la llei son pedagògics i l'objectiu és garantir el coneixement d'ambdues llengües. Un fet que com ha denunciat Plataforma per la Llengua ens pot dur a engany ja que el bilingüisme a mig termini cerca la substitució lingüística. En aquest cas, la de l'idioma català pel castellà, el qual gaudeix de la protecció obsessiva de l'estat espanyol.

Un fet recent ho confirma. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya espanyol reclama al govern català l'aplicació de la quota del 25% en castellà a 2 centres d'educació primària catalans. L'imperatiu judicial espanyol, tanmateix, ha estat rebutjat per les autoritats catalanes: els criteris seran pedagògics i de cap manera judicials. Les lleis catalanes en matèries exclusives prevalen sobre una confusa i esbiaixada jurisprudència espanyola.

L'idioma català, en la situació que viu el país, destaquen els col·lectius de docents, només es pot ensenyar amb garanties a l'educació primària. Enlloc més serà necessari, malauradament. El supremacisme castellà ho impedeix, amb la passivitat sovint de les autoritats catalanes i la diligència de les espanyoles, imbuïdes com estan d'una ideologia nacionalista espanyola de

llarga tradició i bons resultats.

Per tant, pedagògicament parlant, el nostre idioma, recalquen, ha d'ésser la llengua normalment emprada, vehicular i d'aprenentatge, amb absoluta normalitat, sense possibilitats de quotes que l'estigmatitzin o encara la minoritzin més. Tot plegat, d'acord amb el que els projectes lingüístics determinin, i les autoritats educatives catalanes emparin.

La nova llei catalana que afecta al català està vigent des del 10 de juny d'enguany. La seva aplicació és immediata tot deixant sense efectes consideracions anteriors com les que ara exposa el tribunal espanyol, conduit per un zel sospitosament tendenciós contra la plena normalització de la llengua catalana.

Per això, la secretària general d'Educació, des de la Generalitat de Catalunya, Patricia Gomà, ha dit rotundament que la decisió judicial espanyola és un cas clar de "filibusterisme jurídic". Una acusació ben fonamentada i que posa en evidència fins a quin punt les autoritats espanyoles porten al límit l'estat de dret. Cal tenir present que el filibusterisme és una tècnica per obstruir un determinat mandat que en el present cas és la voluntat política del Parlament en forma de llei.

Així la justícia espanyola pren part, com un interessat més, en un afer en el que s'hauria de mantenir imparcial i respectuosa. La gravetat de la situació és especialment important si es té en compte, segons les fonts jurídiques del Departament d'Educació, que els que haurien de complir i acatar la llei són els que se la volen saltar o ignorar, tot i que la seva rellevància és absolutament notòria.